

Sygnatura akt IV U 258/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Małgorzata Podkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **G. Z.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21 sierpnia 2013 roku znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21 sierpnia 2013 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje **wnioskodawcy** G. Z. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 maja 2013 roku do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca G. Z. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21.08.2013 r., na podstawie której strona pozwana odmówiła mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17.05.2013 r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy. Wnioskodawca wskazał, że w dniu 20.09.2011 r. uległ wypadkowi przy pracy, wskutek którego doznał wieloodłamowego złamania kości pięty stopy lewej. Pełny okres zasiłkowy wykorzystał z dniem 19.03.2012 r., a następnie zostało mu przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy, tj. od 20.03.2012 r. do 14.03.2013 r. W lutym 2012 r. złożył dokumenty w celu ubiegania się o rentę z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 29.03.2013 r. odbyło się badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który stwierdził, że nie jest on niezdolny do pracy. Wnioskodawca wskazał, że po zakończeniu okresu świadczenia rehabilitacyjnego, od dnia 15.03.2013 r. wrócił do pracy uznając, że odzyskał zdolności do pracy. Następnie zaczął odczuwać silne bóle. Pracował do dnia 16.05.2013 r. Od 17.05.2013 r. do 23.08.2013 r. przebywał na zwolnieniach lekarskich, których zasadność została potwierdzona przez ZUS podczas kontroli. Wnioskodawca podniósł, że ZUS odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17.05.2013 r. na podstawie opinii lekarza leczącego, który nie znał sprawy i ustaleń Lekarza Orzecznika ZUS, a wystawiając opinię oparł się na poprzednich okresach niezdolności do pracy, tj. od dnia 17.05.2013 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy wynika, że wnioskodawca z dniem 19.03.2012 r. wyczerpał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Następnie przyznano mu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy, tj. od 20.03.2012 r. do 14.03.2013 r. Kolejną niezdolność do pracy orzeczono wnioskodawcy na okres od 17.05.2013 r. do 23.08.2013 r. Z opinii lekarza leczącego wnioskodawcę z dnia 09.08.2013 r. wynika, że w przerwie między okresami orzeczonej niezdolności do pracy wnioskodawca był niezdolny do pracy. Oznacza to, że nie było przerwy w niezdolności do pracy, a jedynie przerwa w jej orzekaniu. Brak jest zatem podstaw do rozpoczęcia nowego okresu zasiłkowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że z dniem 19.03.2012 r. G. Z. wykorzystał 182 dni okresu pobierania zasiłku chorobowego.

Jest bezsporne, że w okresie od 20.03.2012 r. do 14.03.2013 r. G. Z. miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

W lutym 2013 r. G. Z. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 12.03.2013 r. Lekarz Orzecznik ZUS zlecił zasięgnięcie opinii specjalistycznej lekarza konsultanta ZUS w celu stwierdzenia, czy u G. Z. istnieje niezdolność do pracy. W dniu 20.03.2013 r. G. Z. został przebadany przez lekarza konsultanta A. R., który w wydanej opinii stwierdził, że badany odzyskał zdolność do pracy. W orzeczeniu z dnia 29.03.2013 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że G. Z. nie jest niezdolny do pracy. Decyzją z dnia 18.04.2013 r. ZUS odmówił G. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem lekarz orzecznik ustalił w dniu 29.03.2013 r., że nie jest on niezdolny do pracy.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach ZUS dotyczących renty;

Jest bezsporne, że G. Z. był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie od 17.05.2013 r. do 23.08.2013 r.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisów art. 8 i art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2010.77.512). Zgodnie z art. 8 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. W myśl przepisów art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy, do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, w tym okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego uznając, że w przerwie między okresami orzeczonej niezdolności do pracy, tj. od 15.03.2013 r. do 16.05.2013 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy, pomimo że w tym czasie nie była orzekana niezdolność do pracy przez lekarza leczącego. Dokonując takiego ustalenia strona pozwana oparła się na opinii wydanej przez lekarza leczącego w dniu 09.08.2013 r. W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie można się zgodzić z takim stanowiskiem strony pozwanej. Umknęło bowiem uwadze strony pozwanej, że w marcu 2013 r. była ustalana okoliczność powrotu wnioskodawcy do zdolności do pracy w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Z dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS, w zakresie rozstrzygnięcia tego wniosku wynika, że w dniu 20.03.2013 r. G. Z. został przebadany przez lekarza konsultanta ZUS A. R., który w wydanej opinii stwierdził, że badany odzyskał zdolność do pracy. W orzeczeniu z dnia 29.03.2013 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, w oparciu o powyższą opinię, że G. Z. nie jest niezdolny do pracy. Decyzją z dnia 18.04.2013 r. ZUS odmówił G. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem lekarz orzecznik ustalił w dniu 29.03.2013 r., że nie jest on niezdolny do pracy. Należało zatem uznać, że strona pozwana odmiennie, w dwóch odrębnych postępowaniach, ustaliła odzyskanie przez wnioskodawcę zdolności do pracy w analogicznym okresie, co uznać należy za niedopuszczalne. Skoro strona pozwana uznała, że w okresie od 15.03.2013 r. do 16.05.2013 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy, to bezzasadnie zostało mu odmówione prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z odzyskaniem przez niego zdolności do pracy. Wydając zaskarżoną decyzję, z argumentacją wskazaną w jej uzasadnieniu, strona pozwana podważyła zasadność opinii lekarza konsultanta ZUS z dnia 20.03.2013 r. oraz orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.03.2013 r.

Powyższe okoliczności skutkowały zmianą zaskarżonej decyzji i orzeczeniem jak w wyroku (art. 477¹⁴ § 2 kpc).